

ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಕಲಿತ ಪಾಠ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರು. ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಹೆಮ್ಮೆ, ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಪ್ರಯಾಣ ದೀರ್ಘವಾದದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆ, ಕಂಬಳಿ, ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಹಾಗೂ ಅಡುಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಸುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡ ಅದೇ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. 'ನಾವೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊರಟಿರುವುದು, ನೀನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದರು. ಅವನು ಸರಳ

ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ಊಟಕ್ಕೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಂಡು ತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಪಾಲು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮಗೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನಿಗೆ ಪಾಲು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದ್ದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ 'ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುವ ಹಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿ ಆಗುವುದು. ಮೂವರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ತಿಂದು ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅದು ಬೇಯುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡೋಣ. ಯಾರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕನಸು ಬೀಳುವುದೋ ಅವನು ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಲಿ' ಎಂದರು.

ಆತ ಒಪ್ಪಿದ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತರು ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ನಿದ್ದೆ ಬಂದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂತೆಂದು ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಅರ್ಧ ಬೆಂದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದು ಮಲಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಎದ್ದು 'ಓ! ಎಂಥಾ ಕನಸು. ದೇವತೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು' ಎಂದು ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತ 'ಏನು ವಿಚಿತ್ರ! ನನಗೂ ಅಂತಹದೇ ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ದೆವುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವು. ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಆ ಯುವಕ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ. ಅವರನ್ನು ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿ 'ನೀವು ಯಾವಾಗ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು 'ಹಿಂದಿರುಗುವುದೇ, ಎಲ್ಲಿಂದ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಆತ 'ದೇವರು ಹಾಗೂ ದೆವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನರಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋದ ನೀವು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನೇ ತಿಂದೆ' ಎಂದ. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿಬ್ಬರು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ನಿಂತರು.

ಹಳ್ಳಿಯವ. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಜೊತೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದ. ಮೂರೂ ಜನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ 'ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಗಂಟು ಯಾಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ' ಎಂದ. ಆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಮುಗ್ಧ ಯುವಕ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬುದು ಅವರಿಬ್ಬರ ಯೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಅವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದು.

ಅವರಿಗಿಂತ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಯುವಕ 'ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗಂಟನ್ನು ಹೊರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ಹೊರತ್ತೇನೆ' ಎಂದಾಗ ಇದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಅವರ ಪರ್ಯಾಣ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟು ಒಂದು

'ನೀವು ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಇದ್ದವರು. ಆದರೆ ಈ ಬಡ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ನೀವು ಯಾಕೆ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೊತ್ತು ತರಲಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಂಟಿನಿಂದ ತನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಆತ ನಿಸ್ಸಾರ್ಥದಿಂದ ಅವರ ಸ್ನೇಹ ಬಯಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಖ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸ್ಥೂತನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದ್ದು ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆತು. ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಸಂಗ್ರಹ: ಶಾರದಾ. ಪಿ.ಬಿ., ಬೆಂಗಳೂರು